

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 671/05
25.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латиновића, председника већа, Николе Мићуновића, Зорана Савића, Миодрага Вићентијевића и Верољуба Цветковића, чланова већа, са саветником Јолан Мадарас, записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА због кривичног дела из члана 33. став 3. у вези става 2. и 1. Закона о оружју и муницији и крив. дела фалсификовања исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. КЗ РС, кога брани АБ, адвокат, одлучујући о жалби браниоца оптуженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Прокупљу К. број 32/04 од 25.2.2005. године, у седници већа одржаној у смислу члана 375. ЗКП, дана 25. октобра 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА и пресуда Окружног суда у Прокупљу К. број 32/04 од 25. фебруара 2005. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном првостепеном пресудом оглашен је кривим оптужени АА због кривичног дела неовлашћеног набављања и држања ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 2. и 1. Закона о оружју и муницији, за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године, и због крив. дела фалсификовања исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од три године и три месеца.

Оптужени је обавезан на плаћање паушала у износу од 1.000,00 динара, и изречена је заштитна мера одузимања предмета пиштоља, муниције, пластичног експлозива, ручних бомби које су описане у изреци и одузет је један пасош на име ББ из ВВ.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац оптуженог због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона и због одлуке о казни, са предлогом, да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или пак да се иста преиначи и оптужени ослободи од оптужбе. У жалби је дат предлог, да се бранилац обавести о седници већа у смислу члана 375. ЗКП.

Републички јавни тужилац у Београду дописом Ктж. број 809/05 од 26.4.2005. године је предложио да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Врховни суд Србије одржао је седницу већа у смислу члана 375. ЗКП у одсутности уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, у присуству браниоца, размотрио је списе предмета заједно са првостепеном

пресудом и након оцене навода и предлога из жалбе, писменог предлога Републичког јавног тужиоца и објашњења датих на седници већа, нашао:

Жалба је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка ни повреде кривичног закона на које жалбени суд увек пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

По налажењу Врховног суда, пресуда је јасна, разумљива и у изреци и у образложењу, не садржи противречности нити друге недостатке који би је чинили мањкавом у смислу члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, па је неоснована изјављена жалба браниоца због повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП наводећи, да у изреци ни у образложењу није наведено порекло оружја, време набавке и да у образложењу пресуде нису оцењени искази саслушаних сведока.

Набавка оружја, муниције и експлозивних материја које је у кући оптуженог пронађена у великом броју, у пресуди временски је заиста неодређено означена, у периоду пре маја 2002. године, како је то суд могао да утврди из изведених доказа, али држање оружја, муниције и експлозивних материја, које је такође елемент предметног извршеног кривичног дела је тачно означено, у времену проналаска истог у кући оптуженог дана 23.3.2003. године.

Нетачно је навођење у жалби, да првостепени суд није оценио исказе саслушаних сведока ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ и вештака ЖЖ, јер приликом утврђивања чињеничног стања првостепени суд је навео делове исказа поменутих сведока, оценивши исте, а суд није у обавези, да у образложењу пресуде детаљно интерпретира исказе свих саслушаних сведока, а такође је правилно оцењен и налаз вештака, према чијем мишљењу је сво оружје, муниција и експлозивни материјал пронађен код оптуженог су исправни.

Чињенично стање пресуде је правилно и потпуно утврђено, да је приликом претреса дана 23.3.2003. године у кући оптуженог, у оквиру које има и своју радионицу пронађено пиштоља, аутоматске пушке, пластичног експлозива, бомби, муниције у великој количини, како је то таксативно наведено у изреци пресуде, а пронађена је и фалсификована путна исправа Републике Словеније са фотографијом оптуженог, која гласи на име ББ из ВВ.

Кривични поступак према оптуженом је вођен у одсуству, такође оптужени није присуствовао ни претресу куће, међутим, неосновано је истицање у жалби браниоца оптуженог, да оптужени фактичку власт над нађеним предметима није имао. Оптужени је у предметној кући живео са својом породицом – супругом и троје деце, у комшилуку са својом мајком, имао је радионицу старих аутомобила, у време претреса се није налазио у кући, и наводно је пре тога напустио кућу, међутим и по исказу супруге датог на главном претресу, оптужени се породици јавља телефоном и шаље новац за њихово издржавање.

Правилно је првостепени суд утврдио, да је место проналаска оружја на тавану споредне зграде, где су пронађене две путне торбе пуне оружја, муниције и експлозивних материја, поменути део куће није лако приступачан непознатим лицима, тако да је основан и оправдан закључак суда, да је оптужени био тај, који је нађено оружје, муницију и експлозивне материје сакрио у делу куће, где је исто пронађено. Поред тога, два пиштоља су нађена у просторији, где је оптужени са својом породицом живео и боравио, па је неосновано истицање у жалби, да оптужени не би имао фактичку власт над предметним оружјем и другим нађеним предметима.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је радње оптуженог правно квалификовао као кривично дело неовлашћеног набављања и држања ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 2. и 1. Закона о оружју и муницији, и кривичног дела фалсификовања исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије.

О извршеној правној оцени дела суд је дао разлоге, које у потпуности прихвата и Врховни суд, па је

неоснована изјављена жалба браниоца због повреде кривичног закона као и предлог за преиначењем првостепене пресуде и ослобађањем оптуженог од оптужбе.

Испитујући првостепену пресуду у вези одлуке о казни поводом изјављене жалбе браниоца оптуженог, Врховни суд налази, да је првостепени суд правилно утврдио све околности које су од значаја за одмеравање казне у смислу члана 41. ОКЗ.

Правилно су утврђене као олакшавајуће околности да је оптужени породичан, отац троје млдб. деце, да је једно дете тешко оболело, правилно је оцењена као отежавајућа околност да је оптужени вишеструки повратник.

Утврђене казне затвора у трајању од три године за крив. дело из члана 33. став 3. у вези става 2. и 1. Закона о оружју и муницији као и казна затвора у трајању од шест месеци за извршено кривичног дело фалсификовања исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. КЗ РС су одговарајуће тежини извршених кривичних дела, степену друштвене опасности дела, степену кривичне одговорности оптуженог, а са јединственом казном затвора у трајању од три године и три месеца се може постићи сврха кажњавања предвиђена чланом 3. и чланом 5. ОКЗ, како је то одлучио првостепени суд.

За постизање поменуте сврхе не би било целисходно изрицање блаже кривичне санкције, па изјављена жалба браниоца и због одлуке о казни се оцењује као неоснована.

Из изнетих разлога, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд Србије је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар Председник већа – судија

Јолан Мадарас, с.р. Никола Латинковић, с.р.

За тачност отправка

ОК